

Stiftelsen for Arve og Pensjonsforretning, 2014
Knut Knutson Fiane,
c/o frk. Rasmussen,
Mariegate 12 c, I,
O s l o.

Knut Knutson Fiane - 102
dupl 2/9. 1944

130

Oslo, den 13. mai 1947.

117197

Herr biskop Eyvind Berggrav,

O s l o.

Den 17.4.47 skrev jeg følgende brev til herr kirkeminister
kåre Postervold:

"Da jeg så at si har fått min dødsdom fullbyrdet ved den behandling jeg var utsatt for på "Bredtveit" i 1945, og kanskje snart skal stå for en høyere domstol enn små menneskers, vil jeg fortelle Dem hva min søster var utsatt for hos kirkeverge Schwingel, som uttalte at han gikk etter ordre fra høyeste hold.

Jeg har før i telefon fått beskjed om av kirkeverge Schwingel at min mann Knut Knutson Fianes urne skal taes opp med den løgnaktige beskyldning at gravstedet er tvangstatt av nazistene. Gravstedet er anvist oss av en ikke NS-mann på Vester Gravlund og skal være familiegravsted, halvparten har min søster betalt med kr. 620.-, mine foreldres og hennes urner skal settes ned der.

Min søster vil nu sette en sten med fars navn, Hans Karl Rasmussen, død 1939, på graven, men ble nektet dette av kirkeverge Schwingel. Han sa til min søster:

"Vil De virkelig sette Deres foreldres og Deres egen urne ned i samme grav som Fiane?"

På dette svaret min søster:

"Døden er det store skille. Døden, det eneste sikre vi vet som kommer til oss alle, da er vi alle like, da skal vi alle stilles for den almektige Guds domstol. Guds lov veier mere for mig, enn menneskers dom".

Er det sandt, at mine politiske motstandere går så langt i hevn og hat, som til gravskjenning, og nekter oppsettning av gravsten over en av sine egne pionerer, fordi om han skal ligge i grav sammen med en sønn, han elsket trots meningsskilnad, ja da takker jeg Gud for at jeg i alle år fulgte norskdomsmannen Knut Knutson Fiane i alt.

Hans ord var alltid:

"Menneskjans dom frykter eg ikkje, det er Guds dom som teller, held deg berre til sandinga".

Jeg følger denne store uredde idealists ord.
Jeg er ferdig med Norge, norskdom og det norske folk, som jeg engang elsket så høit.

Hevn og hat er jeg gudskjelov ikke så liten at jeg nærer, deri er jeg ikke lik mine motstandere. Mig personlig kan dere ikke samme med mere ondt, enn dere allerede har gjort.

Nu da jeg kanskje snart skal stå for den høiestes domstol, er jeg glad for at jeg ikke er snikmorder, ikke har jeg forsøkt å snikmyrde, tatt hjem, helse og eksistensmidler fra noen og ikke er jeg gravskjenner. Ja - denne store anklagen kan jeg bære frem for vår herre på mine motstandere. Hvor jeg synes inderlig synd på dere, men jeg får følge Kristi Bud, be for dere.

Da det sies at Knut Knutson Fiane ble snikmyrdet, fordi han var "angiver" skal jeg hermed gi et utdrag av hans dagbok:

"Torsdag 3.2. Eg har idag skrive til dr. jur. Ohm som kom til mig i november 1943, etter oppm. frå min. Wisnes for å få opplysning om NS-folk i Tg.verket, og minna ham om lovnaden til meg om å hjelpe til med å få ut hekta Tg.folk, fyrst og fremst Waser og Steinskog. Sm. hadde etter oppm. frå meg sett opp brev til SO um same saka med framlegg av lauslating".

At han ikkje gikk in i løy for "vinnings skyld" viser følgende:
"Tysdag 28.3. fikk jeg oppmoding frå A.F.L. om å ställa meg til rådvelde som socialminister. Eg svarta nei, sameleis som då eg frå ymse hald fekk oppm. om å seia meg viljug til å verta Kulturm. etter lunde hausten 1942. Arvinggjeving: Eg trur ikkje hersettjingsmakta vil gje meg tilrekkelig arbeidshøve. Forutan ville eg truleg bli unogelig for mine kollegar avdi eg vilde bli bunde i mitt 2 rons husvære og krevje løna og representasjonspengane inka til stoda før 9.4.40 og ikkje høgge kostpengar for ministrane enn for andre embetsmenn i Noreg. Hersettjingsmakta ville truleg ikkje støtta kravet mitt om jømnstilling m/nordmenn og tyskarar m.o.t. mat, klar, hus, s.m. afr. de fáfengte arbeidet mitt i fleire år i den leid."

At han ikke "bisto" tyskerne viser også følgende utdrag:

"Tysdag 20.9. etter fáfengt å ha argumentert m/tyskarar i Noreg og Tyskland i eit par år har eg nå gjeva opp vana om å bli kvitt Reichskommissariatet og andre civile tyske sjønno m freids-slutning for den allens krigen er avgjort. Eg har derfor i de siste avgrensa meg til å freista på tysk. og leidande NS-folk til å skyns at nordmennene lyt får jønstelling m/tyskarane når det gjeld mat, klar, hus. Et.sjef Kobbersted i Maringsdeptet og eg råddle om koss ein skal kunna betra matstoda for nordmennene. En slik mann smilværdes og blir kalli "avgiver" og "lands-sviker".

En man som elsket Noreg og nordmennene slik som Knut Knutson Bismø og som hver kveld fyllt sine hende og ba til Gud for sitt elskede Noreg, og sine landsmenn, uansett om det var jøssing eller nazist, var ingen "sviker", hos Bismø var det meningskilnad og ikke "svik".

At han var en stor idealist viser følgende:

I 1928 opprettet vi testamentet og Noregs Ungdomslag skulle være vår eneste arving. Pengene skulle gå til bibler, salmebøker og skulebøker til fattige barn, på norsk mål (nynorsk). Dette testament skal nu omstyrtes, idet formuen skal betales i bot og erstatning.

Det blir jo ikke mig, men Noregs ungdomslag og Vor herre dere tar pengene fra.

Jeg synes det er forferdelig at min snille søster skal få en slik behandling av sine landsmenn, fordi om hun som en sand kristen har tatt seg av meg m.

Meg kan dere ikke nå, jeg frykter ikke fattigdom, fengsel og døden.

Alvilde Knutson Bismø.